

Sygnatura akt XI C 700/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Wojnar

Protokolant: Luiza Zborowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa Towarzystwo (...) z siedzibą w W.

przeciwko H. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 74,91 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w pozwie z dnia 19 października 2011 r. domagało się zasądzenia od pozwanej H. K. kwoty 911 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że strony zawarły w dniu 4 września 2010 r. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności pojazdu mechanicznego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od dnia 4 września 2010 r. do dnia 3 września 2011 r. ze składką w wysokości 911 zł płatną przelewem do dnia 11 września 2010 r. Pozwana składki tej nie opłaciła.

W dniu 1 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwana H. M. wniosła skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty, uznając powództwo co do kwoty 304 zł i wnosząc o oddalenie powództwa co do kwoty 607 zł.

Pozwana przyznała, że zawarła ze stroną powodową umowę ubezpieczenia OC ze składką w wysokości 911 zł. Wskazała jednakże, że w związku ze sprzedażą samochodu O. (...) wystąpiła do powoda o rekalkulację składki, co też powód uczynił, wskazując, że należna składka wynosi 304 zł.

Wskutek wniesienia sprzeciwu nakaz utracił moc w całości i sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 września 2010 r. H. M. zawarła z Towarzystwem (...) z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na samochód O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od dnia 4 września 2010 r. do dnia 3 września 2011 r..

W umowie strony ustaliły składkę w kwocie 911 zł płatną przelewem.

(bezsporne, a nadto dowód:

- polisa OC, k. 19)

W toku obowiązywania umowy H. M., z uwagi na to, że sprzedała samochód O. (...), zwróciła się do Towarzystwa (...) w W. o rekalkulację składki. W odpowiedzi towarzystwo pismem z dnia 30 maja 2011 r. poinformowało H. M., że składka do zapłaty po rekalkulacji za okres udzielonej ochrony wynosi 304 zł i wezwało ją do zapłaty tej kwoty w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma. Równocześnie towarzystwo wskazało, że termin do zapłaty składki minął w dniu 16 września 2011 r.

(dowód: - pisma strony powodowej z 30.05.2011 r., k. 6)

W dniu 8 stycznia 2013 r. H. M. wpłaciła na rachunek Towarzystwa (...) kwotę 304 zł tytułem „polisy nr (...)”, a w dniu 9 stycznia 2013 r. odsetki ustawowe naliczone od tej kwoty do dnia 8 stycznia 2013 r. w wysokości 91,38 zł.

(dowód: - potwierdzenia przelewów r., k. 6)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z art. 805 § 1 k.c. i art. 813 § 2 k.c. Stosownie do treści art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z art. 813 § 2 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia – w ciągu czternastu dni od jego doręczenia.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że pozwana zawarła z powodem w dniu 4 września 2010 r. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ich ruchem na okres dwunastu miesięcy, od dnia 4 września 2010 r. do dnia 3 września 2011 r. (art. 822 § 1 k.c., art. 26 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Strony ustaliły składkę w wysokości 911 zł, którą pozwana nie zapłaciła. Umową tą został objęty samochód O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zbyty w toku obowiązywania umowy przez pozwaną. W toku obowiązywania umowy H. M., z uwagi na to, że sprzedała samochód O. (...), zwróciła się do Towarzystwa (...) w W. o rekalkulację składki. W odpowiedzi towarzystwo pismem z dnia 30 maja 2011 r. poinformowało H. M., że składka do zapłaty po rekalkulacji za okres udzielonej ochrony wynosi 304 zł.

W tym stanie rzeczy roszczenie powoda nie zasługuje na ochronę, albowiem powodowe towarzystwo nie wykazało istnienia roszczenia w dochodzonej wysokości. Przede wszystkim, w świetle pism strony powodowej z dnia 30 maja 2011 r. należna od pozwanej składka wynosiła 304 zł, a nie 911 zł. Należy zauważyć, że w myśl art. 813 § 1 k.c. składkę oblicza się za czas trwania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń. Nadto, stosownie do brzmienia art. 31 ust. 1 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych) w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego. W razie niewypowiedzenia przez nabywcę pojazdu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów

mechanicznych w terminie określonym w ust. 1, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia zbycia pojazdu (...) - art. 31 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Jednocześnie zbywca pojazdu w przypadku rozwiązania umowy w związku z jej wypowiedzeniem przez nabywcę pojazdu przysługuje zwrot składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia (art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

W myśl art. 42 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zwrot składki przysługuje za każdy pełny miesiąc niewykorzystanego okresu ubezpieczenia, przy czym w przypadku umowy ubezpieczenia zawartej na okres 12 miesięcy, wysokość miesięcznej składki podlegającej zwrotowi stanowi 1/12 składki należnej za dwunastomiesięczny okres ubezpieczenia. W sprawie pozwana nie uiściła pierwotnie naliczonej składki, nie należy się jej zatem zwrot składki za niewykorzystany okres ubezpieczeniowy. Pozwana powinna jednak zapłacić składkę za okres od dnia zawarcia umowy do dnia rozwiązania umowy. Powodowe towarzystwo wyliczyło pozwanej należną w tej sytuacji składkę na kwotę 304 zł, którą ona uiściła w dniu 8 stycznia 2013 r. Pozwana również zapłaciła należne odsetki.

W tym stanie powód – w celu zapewnienia swemu roszczeniu ochrony prawnej – powinien wykazać, że - pomimo rekalkulacji składki i jej zapłaty – nadal istnieje dochodzone roszczenie. Powód nie udźwignął jednak ciężaru dowodu – art. 232 k.p.c. Tym samym, powództwo podlegało oddaleniu.

Mimo przegrania sprawy przez powoda w całości, Sąd zasądził od pozwanej na jego rzecz kwotę 74,91 zł z uwagi na brzmienie art. 103 k.p.c. Sąd uznał, że fakt spełnienia świadczenia przez pozwaną dopiero dwa dni przed zamknięciem rozprawy (8 i 9 stycznia 2013 r.), mimo że powództwo co do kwoty 304 zł uznała już w sprzeciwie od nakazu zapłaty, tj. w marcu 2012 r., uniemożliwił stronie powodowej cofnięcie pozwu w zakresie kwoty 304 zł i odsetek za opóźnienie. Spełnienie świadczenia w toku długotrwałego procesu, zwłaszcza przy uprzednim (znacznie wcześniejszym) uznaniu powództwa w spełnionej części, tuż przed zamknięciem rozprawy, uniemożliwiające praktycznie stronie powodowej ustosunkowanie się do tej czynności, jej zweryfikowanie i podjęcie stosownych czynności procesowych (ograniczenie powództwa), świadczy o niesumiennym i oczywiście niewłaściwym postępowaniu strony, co uzasadnia zastosowanie art. 103 k.p.c. Sąd przyjął tym samym, że w tej części należy traktować powoda jak wygrywającego sprawę. Skoro zatem można uznać, że powód wygrał sprawę w 33% (304 zł/911 zł), pozwana powinna zwrócić mu 33% poniesionych przez niego kosztów, tj. kwotę 74,91 zł.